

Ole Olsen (SF):

Jeg synes, det er værd at bemærke i dag, at det er første gang, det er lykkedes at stoppe et EF-forslag her i folketinget. Jeg kan beklage, at det ikke skete med de socialdemokratiske EF-modstanders stemme, men dér var gruppedisciplinen åbenbart for stærk. Det er så sket med fremskridtspartiets stemmer, og der skal nok høres mange knubbede ord over for fremskridtspartiet i dag i denne anledning.

Hr. H. C. Hansen sagde heroppe, at man har lov til at blive klogere og tage imod sund fornuft under udvalgsarbejdet. Det mener jeg er rigtigt sagt; selvfølgelig er det fremskridtspartiet selv, der afgør, hvordan de stemmer, det hverken kan eller skal være anderledes, men det er helt klart, at fremskridtspartiet har forandret mening under udvalgsarbejdet. Jeg må da være enig med fru Dorte Bennedsen og andre i, at fremskridtspartiets første ordførertale var ikke udtryk for den samme stilling som den, fremskridtspartiet tager i dag.

Hr. Ellemann-Jensen mente, at jeg havde ført en provokationspolitik i udvalget. Jeg skal da ikke skjule, at jeg har stillet et antal af spørgsmål, og de har selvfølgelig været stillet med henblik på at afdække de negative sider af lovforslaget. Så kan hr. Ellemann-Jensen bedømme, hvilken betydning det har haft for fremskridtspartiets tagen imod sund fornuft. Min egen bedømmelse er, at det har haft stor betydning, men fremskridtspartiet må selvfølgelig selv forklare, hvad det er, der er sket.

Derimod synes jeg nok, at hr. Ellemann-Jensen kunne have trængt til at tage imod sund fornuft. Han sagde, at jeg havde vist sund fornuft, da vi snakkede henimod slutningen. Jeg er ikke særlig sikker på, at det var elskværdigt ment, men jeg skal optage det på den måde. Hr. Ellemann-Jensen ved jo udmærket godt, at det, der var tale om, var den europæiske konvention. Vi forsøgte, om det ikke var muligt at arbejde lidt grundigere med den europæiske konvention og få gjort de nødvendige undtagelser, så vi måske kunne have gennemført den. Nu bliver resultatet, bl. a. takket være hr. Ellemann-Jensen, at den heller ikke kan gennemføres. Det kan hr. Ellemann-Jensen så spekulere på.

Der er tre ændringsforslag, og vi vil stemme for nr. 1 og 2, men vil naturligvis stemme imod nr. 3.

Vi får sagen tilbage i udvalget, og det er jeg glad for. Jeg har, som det fremgår klart af mine bemærkninger, ønsket sagen tilbage i udvalg, men resten af udvalgsmedlemmerne mente, at det nok kunne klares på denne måde. Jeg har forstået, at justitsministeriets lovkontor er enig med mig, og jeg er glad for, at vi får lovforslaget tilbage i udvalget. Dér kan vi måske så forsøge, om vi kan få et lidt mere tilfredsstillende resultat end det, vi er kommet til her, men så er det i hvert fald ikke hr. Ellemann-Jensen, de konservative eller andre automatiske EF-partier, vi kan takke for det.

Kaj Hansen (DKP):

Der er næppe ret mange ud over nogle få eksperter, som kan overskue alle konsekvenser ved gennemførelsen af de 4 konventioner, vi behandler her, men af nogle hovedspørgsmål kan jeg godt udlede, hvad det drejer sig om.

For det første er det sådan, at to af konventionerne kræver afgivelse af suverænitét; det er konventionen om det europæiske patent, og det er konventionen om Fællesskabspatentet. Alene det, at vi skulle afgive suverænitét, oven i købet i henhold til en EF-patentkonvention, vi faktisk ikke ved ret meget om, ville være helt urimeligt at forlange af kommunister; men når vi yderligere er imod at deltage i disse to konventioner, er det, fordi der rent sagligt set heller ikke er nogen grund til det.

Lad mig bare nævne, hvad Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953 siger: »Danmarks medlemskab af Det europæiske Fællesskab ses ikke at begrunde, at Danmark i modsætning til Norge og Sverige skulle ratificere Europapatentkonventionen. Europapatentordningen er intet middel til gennemførelse af Fællesskabets mål, da muligheden for gennem ansøgning at opnå patent i flere europæiske lande ikke tjener til fjernelse af hindringer for den frie bevægelighed af varer og tjenesteydelser mellem Fællesskabets medlemsstater«. Det er altså heller ikke noget argument, at vi skulle deltage af hensyn til Fællesskabet.